

Arrest

nr. 89 787 van 16 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. DECALUWE en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent zeventien jaar geleden geboren in het dorp Sanger Sarai, het districtscentrum van Kama, provincie Nangarhar. U ging zes jaar naar school. Uw broer Z.(...) werkte als tolk voor het Amerikaanse leger. Naar aanleiding van zijn tewerkstelling ontving uw familie een dreigbrief van de Taliban. Een week later werd uw huis door talibs aangevallen. U slaagde erin zich te verschuilen. Nadat u terug tevoorschijn kwam, merkte u dat uw familieleden verdwenen waren. U ging naar uw oom die uw reis naar Europa regelde. Naast de Taliban vreest u bij terugkeer naar Afghanistan eveneens de neven van uw vader waarmee u in een grondconflict verwickeld was. U verliet uw dorp op 5/7/1389 (Afghaanse kalender, 27/9/2010). Op

1 maart 2011 kwam u in België aan waar u zich de volgende dag vluchteling verklaarde. U wordt als minderjarige beschouwd tot 31 december 2012.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een taskara, een dreigbrief, twaalf foto's, een verklaring, een medisch attest, een herstellingsfiche en een Rode Kruis bericht neer.

B. Motivering

Vooreerst moet er op gewezen worden dat verschillende van uw verklaringen aangaande het dagelijks leven, de prominenten, de veiligheidssituatie en de geografie van Kama te kort schieten om uw verklaarde verblijf in dit district aannemelijk te maken.

Zo mag het allereerst verbazen dat u niet op de hoogte bent van de grote (re)constructiewerken die er in uw dorp werden uitgevoerd. In maart 2010 werd een politiehooftbureau voor het district Kama ingehuldigd, nadat er gedurende zes maanden aan gewerkt was. In juni 2009 werd het districtshuis van Kama grondig gerenoveerd en uitgebreid. De werken namen een jaar in beslag. Hoewel beide gebouwen zich in uw eigenste dorp bevinden, heeft u in het geheel geen weet van de uitgevoerde werken (CGVS p.9). Indien u destijds werkelijk in uw dorp verbleven zou hebben, zou het u niet ontgaan zijn dat de twee nota bene belangrijkste gebouwen van Kama een grondige gedaanteverandering ondergingen.

Ook uw verklaringen over het verloop van het schooljaar in uw school in Sangar Sarai zijn erg opmerkelijk. U kan immers niet zeggen in welke maand het schooljaar begint (CGVS p.10). Uw voorstelling van het schooljaar komt evenmin overeen met een van de schoolkalenders die in Afghanistan in voege zijn. U stelt dat het schooljaar in de lente begon waarna u in de zomer drie maanden verlof kende en in de winter enkele weken vakantie (CGVS p.10). Zoals blijkt aan de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, is het onmogelijk dat het schooljaar een dergelijk verloop kende. Van een zeventienjarige, die zes jaar gestudeerd heeft, mag zeker een betere kennis van de schoolkalender verwacht worden.

Voorts is het merkwaardig dat u beweert dat de landbouwers in Kama papaver telen en dat u de markante papaverbloemen in bloei zag, maar dat u tegelijkertijd stelt dat u er geen idee van heeft in welk deel van het jaar ze in bloei staan (CGVS p.9). Van een jongvolwassene die in een rurale streek woont en wiens familie eveneens in de landbouw actief is, kan aangenomen worden dat deze in staat is om de belangrijkste landbouwactiviteiten correct in het jaar te situeren.

Ook een aantal vaststellingen over de geografie van het district Kama zijn zeer opmerkelijk. Zo is het opvallend dat u, hoewel u spontaan acht omringende dorpen weet op te sommen, geen enkel dorp in de richting van het district Goshta kan noemen. Dit is opmerkelijk aangezien dit district slechts zo'n tien kilometer van uw woonplaats verwijderd is (CGVS p.10). Evenzo is het verbazingwekkend dat u, als u gevraagd wordt het dorp Anarbagh (dat slechts enkele honderden meters van het uwe verwijderd is) te situeren, hier niet toe in staat blijkt. Het blijkt voor u een onmogelijke opgave om te vertellen in welke richting dit buurdorp gelegen is (CGVS p.11). Dit onvermogen staat in schril contrast met de zeer gedetailleerde weergave van de weg die vanuit uw dorp naar de provinciehoofdstad Jalalabad loopt. Nochtans ging u slechts twee of drie keer naar Jalalabad, zo zegt u. Dat die enkele bezoeken u een dermate gedetailleerde informatie opleverde, is hoogst verwonderlijk en klemt ernstig met bovengaande vaststellingen over andere aspecten van uw kennis over de streek (CGVS p.12). Daarbij is het eveneens bevreemdend dat u, die beweert nog nooit een kaart van het district Kama te hebben gezien, stelt dat Jalalabad 'links' en Ghoshta 'rechts' van uw district liggen (CGVS p.10). Overigens kan u slechts twee van de vier grensdistricten van Kama correct weergeven (CGVS p.10). Ook dit is opmerkelijk gezien het belang van de districten in het Afghaanse alledaagse leven. Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u doorheen uw kennis van de geografie van Kama er niet in geslaagd bent uw verblijf aldaar aannemelijk voor te stellen.

Daarnaast kunnen ook uw verklaringen over de verkiezingen niet overtuigen. Gevraagd naar uw besef van het laatste verkiezingsmoment in Afghanistan zegt u dat u het niet weet. U stelt dat u het niet merkte. Als er vervolgens gevraagd wordt of u verkiezingscampagnes waarnam, verklaart u dat er campagnes en kandidaten waren, maar dat u er niet in geïnteresseerd was. Als u opnieuw gevraagd wordt naar het laatste verkiezingsmoment dat u opmerkte tijdens uw verblijf in Afghanistan vermeldt u de presidentsverkiezingen van 1388 (2009) (CGVS p.11). Dit alles is zeer opmerkelijk: in werkelijkheid waren er echter vlak voor uw voorgehouden vertrek uit Afghanistan parlementsverkiezingen met een voorafgaande verkiezingscampagne. Dit zou een inwoner van de hoofdplaats van het district Kama niet ontgaan mogen zijn indien hij werkelijk in de regio verbleef. Dat bovenstaande aspecten van het dagelijks leven u, een bij vertrek zestienjarige jongere, geheel onbekend zijn, doet sterk twifelen aan uw verklaarde verblijf in het district Kama.

Deze twijfel wordt verder aangewakkerd door uw povere kennis van de prominenten van uw district en bij uitbreiding van uw provincie Nangarhar. Zo stelt u dat Ingenieur Torab het districtshoofd was op het moment dat u Afghanistan verliet (CGVS p.9). In werkelijkheid was Ingenieur Torab enkele jaren eerder het districtshoofd van Kama. Abdul Nasir Shafeeq, de persoon die uw district vertegenwoordigde

bij de Loya Jirga en kandidaat was voor de parlementsverkiezingen, is u geheel onbekend (CGVS p.9). Van Mirwais Yasini heeft u wel gehoord. U weet dat hij bekend is in Kama en provinciaal parlements lid was en opkwam bij de presidentsverkiezingen maar ondanks zijn bekendheid en zijn afkomst uit Kama kan u niets meer over hem aanreiken. Uw vermoeden dat hij afkomstig zou zijn van het dorp Deh Ghazi blijkt overigens niet juist: in werkelijkheid is hij van het dorp Taher afkomstig (CGVS p.9). Over de bekende krijgshoofd Haji Hazrat Ali kan u zich slechts erg beperkt uitlaten. U kan slechts zijn etnie vermelden en het feit dat hij ooit gouverneur was. Verder heeft u geen informatie over hem (CGVS p.10). Dat u een dergelijke povere kennis van een van de belangrijkste personen van uw provincie aan de dag legt, is hoogst merkwaardig. Haji Hazrat Ali wordt immers reeds decennialang beschouwd als een van de sterke mannen van uw provincie, rond wie de geschiedenis van uw provincie zich heeft gevormd.

Als u aan het einde van het gehoor gevraagd wordt om informatie aan te brengen die uw verblijf in Kama aannemelijk kunnen maken, vermeldt u spontaan enkele, volgens u, prominenten van Kama. U vernoemt een poët die in 1979 gedood werd en wiens vader van Kama afkomstig was (CGVS p.12). U noemt ook een zekere Del Agha, maar ondanks zijn bekendheid weet u niets over hem te vertellen (CGVS p.12). Voorts vermeldt u nog Abdul Wahab. Van Abdul Wahab denkt u dat hij districtshoofd na uw vertrek (CGVS p.12). Er werd evenwel geen districtshoofd van Kama met deze naam teruggevonden. Daarnaast vermeldt u nog twee parlementsleden: Amir Khan Yar en Sharifullah Kamawal. Het is echter zeer opvallend dat u deze twee personen vernoemt: u claimt enerzijds geen interesse in verkiezingen te vertonen, maar noemt anderzijds twee personen die slechts voor de eerste keer verkozen werden in de recentste verkiezingen (waarvan u, zoals hierboven blijkt, niet op de hoogte bent) waarvan de resultaten slechts na uw vertrek uit Afghanistan bekend werden gemaakt. Het lijkt duidelijk dat u deze kennis heeft opgedaan door studie na uw vertrek uit Afghanistan. Temeer daar het feit dat ze nationaal parlements lid zijn het enige is dat u over hen kan aanbrengen (CGVS p.12). Gelet op het belang van reële machtshebbers, zoals gouverneurs, krijgshoofden en stamoudsten in de Afghaanse maatschappij die in belangrijke mate op een tribale basis gevestigd is, kan ook van een zestienjarige verwacht worden dat hij goed op de hoogte is de personen die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven van de gewone burgers.

Het vermoeden dat achter een groot deel van uw informatie over Kama studie schuilt, wordt nog versterkt door uw verklaringen over de veiligheidssituatie van het district Kama. Gevraagd naar veiligheidsincidenten in uw regio vertelt u over de dodelijke aanval op districtshoofd Dambalai (CGVS p.10). In werkelijkheid stierf Dambalai in een verkeersongeval nadat zijn termijn als districtshoofd van Kama afgelopen was.

Tenslotte kunnen uw verklaringen over het kwijtspeken van uw contact met uw familie in Afghanistan niet overtuigen. U beweert dat u contact had met uw familie tot er zich een probleem met uw gsm voordeed. Er was een probleem met het scherm van uw gsm en na reparatie van het euvel zouden al de opgeslagen nummers en berichten gewist zijn, zo zegt u. Dit verhaal roept meerdere vragen op. Naast de verwondering dat u de enige telefoonnummers die u met het thuisfront verbinden enkel in een gemakkelijk te verliezen stuk elektronica zou hebben bewaard, dient er op gewezen te worden dat de factuur waarmee u uw verhaal tracht te staven zijn rol niet vervult. Op de factuur staat te lezen dat uw batterij het liet afweten. Dat u bij de vervanging van een batterij alle contactgegevens van uw familieleden zou hebben verloren, is weinig geloofwaardig (CGVS p.5).

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Het enige identiteitsdocument dat u voorlegt werd door uw oom na uw vertrek aangevraagd. Het is een duplicaat van een taskara die u in Afghanistan verloor, zo beweert u. Nergens uit de taskara kan evenwel opgemaakt worden dat het een duplicaat betreft (CGVS p.4,8). Aangezien uw identiteitskaart in uw afwezigheid door uw oom werd opgemaakt, kan er aan het stuk slechts zeer weinig bewijskracht verleend worden. Daar u in België was in 1390 (2011) ten tijde van de opmaak van uw taskara doet ook de leeftijdsinschatting "volgens uiterlijk 16 jaar in 1390" erg bevreemdend aan (CGVS p.8). De twaalf foto's kunnen uw betwiste verblijf in Kama geen kracht bij zetten. U komt immers niet voor op de foto's. Dat uw broer er wel op te zien zou zijn, kan u op generlei wijze aantonen. Het Rode Kruis bericht werd louter op basis van uw verklaringen opgesteld, waardoor het elke objectieve bewijswaarde verliest. De herstellingsfiche werd hierboven reeds besproken en is niet van tel in de beoordeling van uw verblijf in Kama. Het medisch attest stelt een snijwonde vast die u in 2007 bij een gevecht in Afghanistan zou opgelopen hebben. De hechting van de wonde gebeurde in een lokaal ziekenhuis in Afghanistan, zo luidt het verder. Ook dit attest kan uw asielaanvraag niet ondersteunen. De beschrijving van de omstandigheden waarin de verwonding opgelopen werd kunnen immers niet anders dan aan uw verklaringen ontleend zijn. In de beoordeling van de dreigbrief en de verklaring van het districtshoofd moet rekening gehouden worden met de vaststelling dat (ver)vals(t)e documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan. Bovendien kunnen documenten slechts geloofwaardige verklaringen ondersteunen hetgeen in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van het motiveringsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Volgens verzoeker gaat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen voorbij aan zijn jonge leeftijd en aan al hetgeen hij wel weet. Verzoeker maakt vervolgens concrete opmerkingen bij de motieven van de bestreden beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met desgevallend een verwijzing naar het gehoorverslag.

Zo stelt hij dat hij niet regelmatig naar school ging, hetgeen impliciet af te leiden is uit zijn antwoord op wat hij deed in het dagelijks leven, waardoor hij moeite heeft met het correct situeren van het schooljaar. Hij wijst er op dat hij wel correct de vakantieperiodes kon beschrijven. Verzoekers familie teelde zelf geen papaver, zodat verzoeker inderdaad moeite heeft met het benoemen van het bloeiseizoen van de papaver. Verzoeker merkt op dat hoewel het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vaststelt dat verzoeker het moeilijk had om het dorp Anarbagh te situeren, deze vraag voor geen enkel ander dorp werd gesteld. Dit kan aldus niet volstaan om te stellen dat zijn geografische kennis niet toereikend is. Dorpen op weg naar Goshta kent verzoeker niet omdat hij deze weg nooit genomen heeft. Dorpen op weg naar Jalalabad kent verzoeker daarentegen wel, aangezien hij deze weg wel heeft genomen. Dat dit slechts 2 à 3 keer was is weinig relevant. Wat betreft de grensdistricten van Kama heeft verzoeker Kuz Kunar, Rodat, Jalalabad en Goshta opgesomd, hetgeen in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beweert, wel degelijk klopt, afgaand op de kaart aanwezig in het administratief dossier. Uit de verklaringen tijdens het gehoor blijkt tevens dat verzoeker in staat is om de omliggende wegen te beschrijven. Verzoeker wijst er op dat hij hiervan een tekening maakte, die echter niet meer terug te vinden is in het administratief dossier. Het feit dat hij over links en rechts spreekt in plaats van over west en oost, is eenvoudigweg te verklaren door het feit dat men in het Pashtou vaak op die manier spreekt en hij dit van zijn vader gehoord heeft. Verzoeker herhaalt dat hij nauwelijks geïnteresseerd was in de verkiezingen en dat er bij hem thuis nauwelijks over werd gesproken. Dat hij de parlementsleden Amir Khan Yar en Sharifullah Kamawal kent, heeft te maken met het feit dat deze personen van Kama zijn en dat daarover in zijn dorp wel veel gesproken werd. Wat betreft andere prominenten dient gezegd dat verzoeker geen onjuiste, doch hoogstens onvolledige informatie gaf. Dat Abdul Wahad geen districtshoofd zou zijn geweest en dat ingenieur Torab enkele jaren eerder districtshoofd zou zijn geweest blijkt nergens uit de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Wat het overlijden van Dambalai betreft, werd in verzoekers dorp gezegd dat het om een aanval ging. Zowel verzoeker als de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vermelden dezelfde plaats van het gebeuren. Verzoeker somde overigens nog diverse andere veiligheidsincidenten op. Verzoeker herhaalt dat hij zijn telefoonnummer is verloren na reparatie van zijn gsm waaromtrent hij de factuur voorlegde. Een dergelijke factuur geeft slechts een beknopte omschrijving van wat hersteld werd, maar geeft geen beschrijving van alle gevolgen die deze herstelling heeft teweeg gebracht. Verzoeker heeft overigens beroep gedaan op het Rode Kruis om zijn familie terug te vinden. Verder stelt verzoeker dat hij wel kon vertellen over zijn omgeving, met name het ziekenhuis, de stammen, de radiozenders, de overstromingen en het suikerriet. Wat betreft de neergelegde documenten wijst verzoeker er op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen enkel onderzoek heeft gedaan naar de door hem neergelegde documenten, zodat er geen enkel bewijs is dat deze documenten vals zouden zijn.

Verzoeker legt ter terechtzitting d.d. 14 september 2012 een brief van het Rode Kruis neer.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker niet op de hoogte is van de grote (re)constructiewerken die er in zijn dorp werden uitgevoerd (gehoorverslag CGVS, p. 9). In maart 2010 werd een politiebureau voor het district Kama ingehuldigd en in 2009 werd het districtshuis van Kama grondig gerenoveerd en uitgebreid (Landeninformatie, stukken nrs. 12 en 13). Hoewel beide gebouwen zich in zijn dorp van herkomst bevinden, is hij niet op de hoogte van de uitgevoerde werken. Het is niet aannemelijk dat verzoeker, indien hij destijds werkelijk in het dorp zou hebben verbleven, hier thans niet van op de hoogte is.

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat verzoeker niet weet in welk deel van het jaar de papaverbloemen in bloei staan hoewel hij verklaarde dat de landbouwers in Kama papaver telen (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het is bijgevolg niet aannemelijk dat verzoeker hiervan niet op de hoogte is. Het bloeien van papaver is een op het zicht waarneembaar gegeven; hier is geen gespecialiseerde kennis voor nodig. Het argument dat zijn familie tarwe en maïs teelt en geen papaver, kan hier bijgevolg geen afbreuk aan doen.

Daarnaast kunnen ook verzoekers verklaringen over de verkiezingen niet overtuigen. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker niet op de hoogte is van de laatste verkiezingen die zich vlak voor zijn vertrek in Afghanistan hebben afgespeeld (gehoorverslag CGVS, p. 11). Verzoeker verklaarde - op het ogenblik dat hem gevraagd wordt of hij verkiezingscampagnes waarnam - dat er campagnes en

kandidaten voor de parlementsverkiezingen waren, maar dat hij er niet in geïnteresseerd was. Wanneer hem opnieuw gevraagd wordt naar het laatste verkiezingsmoment dat hij opmerkte tijdens zijn verblijf in Afghanistan vermeldt hij de presidentsverkiezingen. Uit het administratief dossier blijkt echter dat er vlak voor verzoekers beweerde vertrek uit Afghanistan parlementsverkiezingen plaatsvonden met name op 18 september 2010. Verzoeker betwist niet dat hij zijn dorp heeft verlaten op 27 september 2010. Indien verzoeker werkelijk in de regio verbleef, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat deze verkiezingsdag hem zou zijn ontgaan, ongeacht het feit of hij al dan niet in verkiezingen geïnteresseerd is.

Voorgaande vaststellingen vinden steun in het administratief dossier en betreffen elementen uit de dagelijkse leefwereld van verzoeker. Zijn leeftijd kan desbetreffend dan ook geen verklaring vormen voor het gebrek aan kennis ervan.

De door verzoeker ter terechtzitting neergelegde brief van het Rode Kruis bevestigt dat zijn familie niet kon worden teruggevonden, hetgeen echter niet bij machte is om voormelde vaststellingen te weerleggen.

2.3. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker zijn beweerde herkomst uit het district Kama, in de provincie Nangarhar, in Afghanistan niet aannemelijk. Aangezien aan verzoekers beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over zijn feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF